

مورخه

ليکوال: داکټر معمار حشمت الله اتمر
پيځليک: غبرگولم / کال ۱۴۰۶ ږدی

Ketabton.com

سور تنور

ليکي پوهه:

سرليک: سور تنور

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر ،،

اېډيټور:

د پڅښتنی ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر ،،

څپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت – غبرگولی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او څپرندوی سره خوندي دي، بي اخځ
بنووني ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

سور تنور

.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱ پڅښتی،
- ۲ بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳ لیکي پوهه:
- ۴ لړلیک
- ۵ ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷ د یادښتونو له پاره:
- ۸ کیسه، ناول یا داستان:
- ۵۸ د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۶۳ د کار لاندې کتابونو لېست
- ۶۴ د امکان او وخت په صورت کې
- ۶۵ د پڅښتی څټ

سور تنور

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بی پایه ستاینه او بی حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانی او کاینات یی د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالی، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل د کوشنیانو (کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره ښکلی داستان (کیسه یا ناول) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یې گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

سور تنور

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كې د غرور نخبه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.
- انځورونه د گوگل سايت نه د داستان مطابق اخیستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

سور تنور

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

سور تنور

کيسه، ناول يا داستان:

پوره اتيا کاله د مخه يوه کس د کابل ښار په اوومه سيمې (ناحيې) کې ژوند کاوه.

هغه نانوايي درلود او په نانوايي کې کار کاوه.

هغه دوي زمان او يوه لور درلوده.

د ځامنو نومونه يې ودود او غدود وو.

ودود يې مشر او غدود يې کشر و.

لور يې تر ټولو کشره وه.

سور تنور

.....

هغوی په خورا خوشحالی سره ژوند کوو.

د هغه وخت مزدوری چندان گټه نه درلوده، مگر ټول د ژوند څخه راضي او پر لږو یې قناعت درلود.

د نن په شان خلک حریص او وړي سترگي نه وو.

هغوي په یوې حویلی کې ژوند کوه او نانوايي یې هم د هغوي په کور کې شتون درلود کوم چې لویه لاره یې د کوڅې خوا ته وتلي او یوه کوشنی لاره یې د ننه خوا هم، درلوده.

وختونه تېرېدل او ماشومان هم لوېدل.

ودود تر ټولو شوخ او تل به یې خپل ورور او خورخورول.

د هغوی د لاسه به یې میوه او ډوډی تېنټوه او هغوی به یې ژړول.

هغه نه یواځې په کور کې شوخي کوه بلکه د کور نه د باندې یې هم ماشومان خورول او هر څه به یې د هغوی د لاسونو نه اخیستل او له سیمې به تېنټېده او هغه به یې خواړه.

ټول د هغه سره په تنگ وو.

د سیمې ماشومانو میندو به هغه ته بڼېر اوې کوي، او کله ناکله به هغوی کور ته به راتلل او د هغې مور ته به یې گیلې او گذاري کوي.

هغه د شپږو کلو شوو.

هره ورځ با نانوايي ته ننوت او توده ډوډی به یې اخیسته او خوره، سوچ به یې نه کوه چې دا ډوډی د چا ده.

سور تنور

د نانوايي کارگرانو به هم ورته څه نه ويل چې پلار يې خپه نه شي
بيا به هغوی له دندو وشړي.

مور يې هم د هغه سره په تنگ وه او خدای، خدای به يې کوه چې کال
بل هم تېر او هغه په بنوونځي کې گډ (شامل کړي).

کله، کله به هغه ډوډۍ پورې کونکي ته ويل:

ما ته په تناره کې ډوډۍ ښه وچه کړه چې کړيس وکړي ما ته نرمه
ډوډۍ خوند نه را کوي.

ډوډۍ پورې کونکي به هم د هغه د پلار سترگو ته کتل او هغه ته به
يې ډوډۍ په تناره کې ښه وچه (وچه کوه) او بيا به يې هغه ته ورکوه.

سور تنور

بوه ورخ هغه نانوايي ته د ننه شو او گوري چې بنكلي ژپر جواري
په تناره کې پورې دي.

بيا تناره ته نږدې شو.

ډوډۍ ايستونکي (نان کن) ته يې و ويل:

ژر ما ته جواری و باسه!

هغه و ويل:

جواري تر اوسه پاخه شوي نه دي.

اوس دستي مې په تناره کې پورې کړل.

ته دلته کښېنه.

کوم وخت چې پاخه شوو، تا ته به يې وباسم.

سور تنور

هغه ډوډۍ ایستونکي (نان کن) خوا ته کښېناست او د جوار یو ننداره به یې کوه.

څو دکیکي کښېناست کله به یې ډوډۍ ایستونکي (نان کن) او کله به یې تناره ته، کاته.

تر څو چې جوار یې پاخه شوو او هغه له تناره نه راو ویستل.

جوار یې د پارچال په سر د چنگک په مرستي کښېنودل تر څو ساره شي.

ودود منډه کړه او یوه غټ جوار یې د پارچال د سره واخیست او ځان یې د پارچال د سر نه لاند گذار او کوڅې ته یې منډه کړه. ډوډۍ پورې کونکي هم د ډوډۍ په پورې کولو پیل کړ.

سور تنور

سور تنور

بله ورخ بيا نانوايي ته ننوت، گوري چي په تناره كي بنكلي كلچي پوري شوي دي.

هغه يوډی ایستونکي ته يې وويل:

ژر ما ته بنكلي او سره کلچه را وباسه!

هغه وويل:

صبر وکړه!

تر اوسه کلچي پخي نه دي.

هغه وويل:

سمه ده!

سور تنور

څو دكيكي تېرې شوې.

ډوډۍ ايستونكي ورته يوه بنكلي كلچه را و وېسته او هغه يې په لاس ونيوه.

كلچه ډېره سره (توده) وه.

د هغه لاس يې وسوزاوه او ژر يې بېرته و غورزوه.

ذغاله كونكي هغه ته و ويل:

صبر وكړه!

زه به درته اخبار دركړم.

په هغه يې و نيسه.

ودود و ويل:

سمه ده!

بيا ذغاله كونكي كلچه يې د اخبار په يوې څنډې كې و نيوه او ودود ته يې وركړه.

هغه هم كلچه و نيوه او د ناټوايي نه د باندې شو.

څو ورځې تېرې شوې.

هغه و غوښتل چې په تناره كې ډوډۍ پورې كول زده كړي.

بيا يې ډوډۍ پورې كونكي ته و ويل:

ماته ډوډۍ پورې كول زده كړه.

سور تنور

هغه و ويل:

ته دي كارو ته اړ تيا نه لري.

ته اوس شپږ کلن يي.

کال ته به بنوونځي ته لار شي.

څه يي کوي.

هسي نانوایي ستاسو دی.

هغه و ويل:

ستونزه نه شته!

کسب هم بڼه شی دی.

بيا ډوډی پوري کونکي و ويل:

ته ډېر وخت لري.

تلوار (عجله) مه کوه.

ودود و ويل:

نه!

زه به نن ډوډی پوري کول زده کوم.

ډوډی پوري کونکي و ويل:

د ډوډی پخلو په پای کې به تا ته چل دروښيم.

سور تنور

ودود و ویل:

سمه ده!

بیا دودی خلاصی او یوه ذغاله یی ودود له پاره پرېښوده.

بیا یی ودود ته و ویل:

نردي کښېنه او وگوره چې دودی څه رنگه پورې کېږي.

بیا یی ودود ته و ویل:

دا ده!

ذغاله واخله!

اوس یی پورې کړه!

هغه تناره ته نردي کښېناست.

سور تنور

ډوډۍ يې پورې کړه.

د ډوډۍ يوه څنډه تناره نه بېرته (جلا) شوه او داسې گمان کېده چې په تناره کې به وغورځي.

ډوډۍ ايستونکي و ويل:

ژر شه!

چنگک او تراشک واخله او ډوډۍ پرې بېرته و نينلوه.

هغه چنگک او تراشک واخيست او ډوډۍ يې بېرته په تناره کې کلکه کړه.

سور تنور

بله ورځ يې بيا بله ډوډۍ پورې كړه.
او ورو، ورو د ډوډۍ په پورې كولو كې عادت شو.
بيا يې د ډوډۍ اېستونكې ته و ويل:
ما ته د ډوډۍ اېستلو چل را ياد كړه.
هغه و ويل:
خه!

د دې كار نه تېر شه!
دا كار تا ته كومه گټه نه رسوي.
بښوونځۍ دې و وايه اودا كتر يا انجينر شه.
هم به ځان او هم به هېواد ته، خدمت او گټه ورسوي.

سور تنور

هغه و نه منه!

بيا يې ډوډۍ ايستونکي ته و ويل:

دا کار به ماته، هرو مرو رابښي.

هغه و ويل:

سمه ده!

چنگک واخله او هغه آخره ډوډۍ و باسه.

ودود تناره غاړې ته کښېناست.

چنگک يې واخيست او سر يې تناره کې، کوز کړ.

په دې وخت کې د هغه پر سترگو تياره راغله او د ننه تنور ته ولوېد.

سور تنور

تولو چغې کړې.

ډوډۍ ایستونکي سر تناره ته د ننه او هغه یې د لاس نه و نیوه او د تناره یې و باسه.

ژر، ژر یې پرې اوبه واچوي.

د هغه مخ سوی او خورین، پرین و.

کالي یې هم سوزېدلي وو.

ژر یې پلار هم، ورسېد.

هغه یې په غېږ کې واخیست.

په منډو، منډو یې د نانوای نه و باسه او مخ پر کلینک د نورو کسانو سره روان شوو.

په هغه وخت کې ډېرو لږو کسانو موټر درلود.

په کوڅو کې بناري موټر او ټکسي نه وو.

لاس گاډي هم نه وو.

یوازي په پښو مزل و.

هغه ډېر وېرېدلی او په لاره کې یې چغې وهې.

خنډ وروسته کلینیک ته ورسېدل.

الله ننوتل:

ودود یې د عاجلي ځانگي پر کټ واچوه.

سور تنور

داکټرانو د هرې خواوو نه منډې کړې.

بیا یې نرسانو ته غږ کړ.

ژر د سوزېدلو کسانو دوايي راوړئ.

هغوی دوايي راوړه.

داکټرانو د هغه پر سوزېدلي مخ، لاسونو او پښو دوا و وهه.

بیا یې امبولانس و غوښت او روغتون ته یې واستاوه.

هغه درې میاشتي په روغتون کې بستر و.

د هغه مور، پلار، خپلوان او نانوایي کاریگران به یې هره ورځ د هغه پوښتنې ته تلل.

د هغه مخ ډېر سوزېدلی و خو سترگې یې روغې پاتې وې.

په څلورمه میاشت هغه د روغتون نه رخصت او کورته لاړ.

څو ورځې به له کوره نه راوت.

یوه اونۍ وروسته هغه کوچي ته ووت.

پېژندل یې گران وو.

مخ او د سر وینتان یې هم سوزېدلی وو.

هغه به هر ماشوم ته نارې وهي او ویل به یې:

زه ودود یم.

ما شومان به راتلل او پر هغه به یې خندل.

سور تنور

چا نه غوښتل د هغه سره لوبې وکړي.
خينو نورو شوخوو ماشومانو هغه ته يې ودود نه بلکه سوخته ويل.
هغه په سمې کې په ودود سوخته مشهور شو.
هغه هر ورځ مازيگر نانوایي ته، ته.
الله به يې د ډوډۍ پورې کولو او لري کولو غوښتنه کوه.
مگر هيچا به هغه ته د ډوډۍ پورې کولو او لري کول اجازه نه ورکوه
او حتا(حتی) تر دې چې هغه به يې تناره ته نږدې هم نه پرېښود.
ټول ډار شوي وو چې بيا به په تناره کې و غورځېږي.
ژمی تېر او پسرلی ورسېد.
هغه اووه کلن شو.
پلار يې هغه نږدې بنوونځي ته بو ته.
هغه يې په بنوونځي کې گډ (شامل کړ).
بنوونځی هم لري و.
هغه به د نورو کليوالو سره بنوونځي ته، ته او راته.
په لاره کې به خلکو هغه ته سوخته ويل.
هغه به ډېر زورېده.
مگر چا ته يې څه نه ويل.
هغه په خپله تناره کې غورځېدلي و.

سور تنور

نو ځکه په خپله يې ملامت و.

څو کالونه تېر شوو.

پلار يې سپين گيری شو.

ودود دولس کلن شو.

ورور او خور يې هم په بنوونځي کې گډ او د بنوونځي پر تگ او راتگ يې پيل کړ.

يوه ورځ هغه خپل پلار ته وويل:

په تناره کې غورځېدل زما گناه نه وه، گنا د تناره جوړونکي وه چې د تنور خوله يې لويه جوړه کړې وه.

بنه به دا وي چې زه د تنورونو جوړونکو کارونه و وينم.

پلار يې وويل:

سمه ده!

يوه ورځ به الله لار شوو او وگورو تر څو هغوی څرنگه تنورونه جوړوي.

پلار يې وويل:

سمه ده!

يوه ورځ به لار شوو.

بيا ودود وپوښتل:

سور تنور

څه وخت؟

پلار يې و ويل:

د جمعي په ورځ چې رخصتي وي.

هغه و ويل:

سمه ده!

جمعه شوه.

هغه د خپل پلار سره د تنورونو ځای چې شهر آرا په کوڅې کې وو،
لاړل.

هغه د تنورونو د جوړونې په لیدو، پیل کړ.

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

هغه د تنورونو نه لیدنه و کړه او یې ویل:

دا تنورونه سم دي.

زموږ تنور ولې خراب دی.

بیا یې پلار ته و ویل:

سور تنور

راځه د دې سيمې څو تنورو نه ليدنه وکړو کوم چې په نانواييو کې دي.

پلار يې وويل:

سمه ده!

راځه چې وگرځو.

بيا دواړو په ليدني پيل کړ.

سور تنور

.....

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

.....

هغوي د سيمي ټولو تنورونو نه كوم چي په نانواييو كي شتون درلود
ليدنه وكړه.

بيا يوه كس و ويل:

زمونږ په سيمي كي بل ډول تنورونه هم شتون لري.

هغه تنورونه دومره خطرناكه نه دي چي كس په كي و غورځي.

هر كس كولاى شي په هغه كي ډوډى پوري او وباسي.

د ودود پلار و ويل:

هغه تنور چيرته دى؟

كس و ويل:

ډېر نږدې دى.

بيا د ودود پلار و ويل:

سور تنور

کولای شوه هغه تنور و وینو؟

کس و ویل:

هو!

کومه ستونزه نه شته.

بیا د ودود پلار و ویل:

ته وخت لری چې ز مونږ سره لار او مونږ ته یې وښیې؟

کس و ویل:

هو!

درخه چې خوو.

کس مخکې د ودود پلار ورپسې او ودود آخر ته د هغوی پسې روان شوو.

سیمې ته ورسېدل.

بیا کس ناټوايي ته ننوت.

سلام یې ورکړ.

بیا یې و ویل:

کولای شوو د ننه راشو؟

ډوډی پخونکي و ویل:

هو!

سور تنور

راشئ.

بيا ټول نانوايي ته د ننه شوو.

د ډوډۍ پخونۍ سيل يې وکړ.

بيا ودود خپل پلار ته و ويل:

داسې تنور جوړ او زه کولای شم په هغه کې ډوډۍ پخې کړم.

پلار يې د ډوډۍ پخونکي نه پوښتنه وکړه!

دا رکم (رقم) تنورونه چېرته خرڅېږي؟

هغه و ويل:

دې تنورونو ته، ازبکي تنور وايي.

دلته يوه کس دی.

هغه د مزار شريف نه راغلي او دا سي تنورونو په جوړولو کې خورا
چابک او تجربه لري.

په دې وخت کې د ودود پلار و ويل:

هغه به څرنگه پيدا کړو؟

ډوډۍ پخونکي خپل زوی ته غږ کړ:

زوی يې نږدې او پلار ته يې و ويل:

څه دې ويل:

پلار يې و ويل:

سور تنور

هو!

د دود پلار سره لار او د دې تنور جوړونکي يانې جوړه بېگ کور ورته وښيه.

زوی يې وويل:

سمه ده!

بيا هغوی د جوړه بېگ کور خوا ته روان شوو.

په لاره کې جوړه بېگ يې مخې ته راغی چې د داش ډوډی يې په لاس او کورته ، روان و.

هغوی جوړه بېگ ته نږدې او روغبر يې وکاوه.

بيا د ډوډی پخونکي زوي هغه او دهغه زوی يې جوړه بېگ ته ور وپېژاند.

سور تنور

جوره بېگ و ويل:

تاسو غواړی چې ازبکي تنور ولری؟

د ودود پلار و ويل:

هو!

زما زوی د تناره سره مینه لري او وايي چې د بنوونځي نه وروسته
په هغه کې کار کوي.

بيا جوره بېگ وپوښتل:

د ودود مخ او سر يې ولي؟

پلار يې و ويل:

دا په تناره کې ولېدلې و.

هسې خدای وساته، که نه اوس به يې اډوکي هم خاورې شوي وو.

بيا جوره بېگ و ويل:

د خدای شکر دی.

بڼه ده چې سترگې يې نه دي سوزېدلي.

پلار يې و ويل:

هو!

د خدای رحم و.

بيا جوره بېگ و ويل:

سور تنور

ستا زوی له پاره تر دې هم یوه بڼه تنور چې خلک ورته داش وایي،
جوړ کړم.

په هغه کې د راشپېل نه گټه اخیستل کېږي.

بڼه به وي چه هغه ته داش جوړ کړي.

بیا یې زیاته کړه.

دا ډوډی وگوره، د داش ډوډی ده.

د ودود پلار و ویل:

هو!

په رښتیا هم بڼه ډوډی ده.

بیا د ودود پلار و ویل:

کولای شو داش و وینو؟

جوره بېک و ویل:

هو!

هغه ډېر نږدې دی.

د ودود پلار و ویل:

خه چې خو.

جوره بېک مخکې او نور، ور پسي شوو.

په دې وخت کې د نانوايي ډوډی پخونکي زوی و ویل:

سور تنور

کولای شم چي زه لار شم.

الته کارونه ډېر دي.

د ودود پلار و ويل:

هو!

ته کولای شي بېرته لار شي.

زحمتونه دي وښه.

بيا هغه و ويل:

څه زحمت؟

يوه کوشنۍ مرسته وه.

بيا يې د ودود پلار، زوی او جوړه بېگ نه خدای پاماني واخيسته، او بېرته خپل ناوایي ته لار.

هغوی ټول داش ته لارل او داش د ډوډۍ پخونې، اور اچونې نه يې ليدنه وکړه.

د ودود او هغه د پلار داش ډوډۍ پخونې نه ډېر خوشحاله شوو.

بيا يې جوړه بېگ ته و ويل:

داش زمونږ خوښ شوو.

مونږ ته هم داش جوړ کړه.

هغه ومنه.

سور تنور

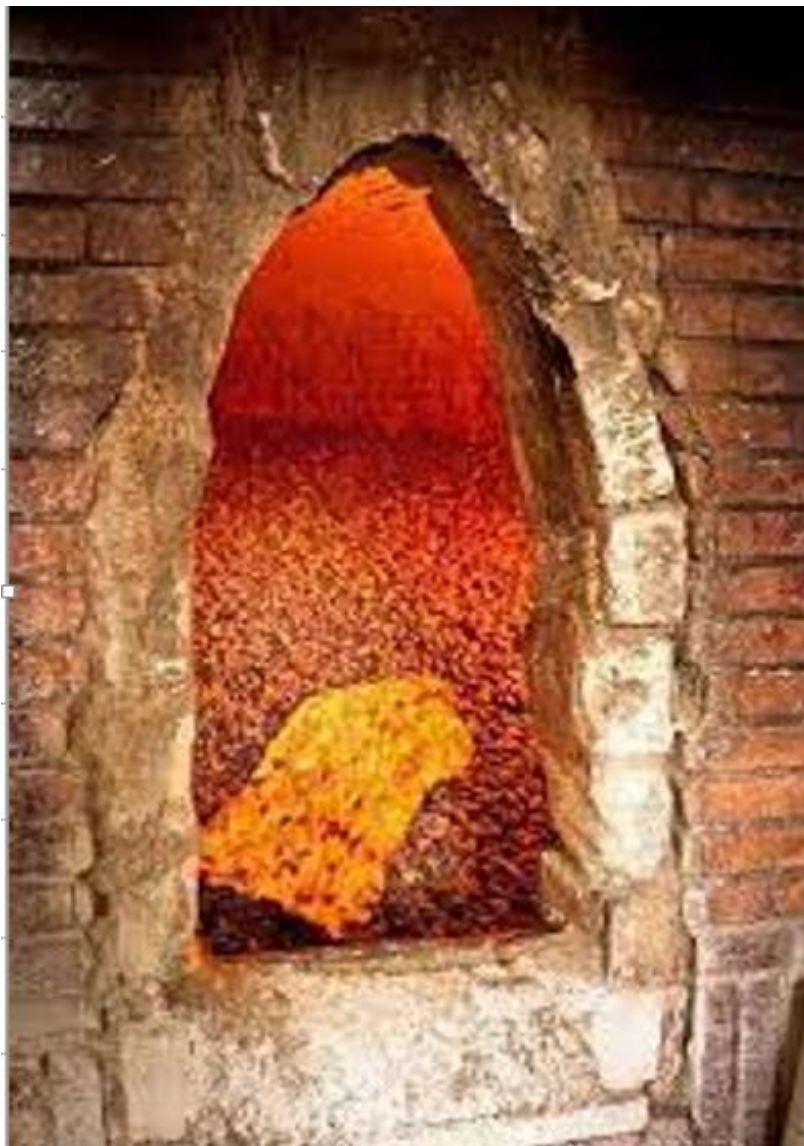
.....

سور تنور

سور تنور

سور تنور

د دودو پلار جوړه بېگ ته، خپل د کور پته ورکړه.

بيا جوړه بېگ هغه ته و ويل:

سبا به زه راشم او خای به وگورم .

بيا يې خدای پاماني واخيسته او هرکس خپلې مخې پسې روان شوو.

ورخ تېره شوه.

شپه شوه.

بيا سبا شو.

جوړه بېگ د وعدې سره سم الته لار او سيمه يې وليده.

بيا يې هغه ته د موادو لېست ورکړ تر څو يې وپېري.

سور تنور

د ودود پلار د لیست سره سم مواد واخیستل او جوړه بېگ ته یې خبر ورکړ.

جوړه بېگ د ودود پلار کور ته راغی او په دوی ورځو کې یې داش جوړ کړ.

بیا یې د ودود پلار ته وویل:

اوس داش لوند دی.

یوه اونۍ ورته صبر وکړه.

اونۍ وروسته به یې تود او پر ږوډۍ پخولو به پیل کړي.

اونۍ تېره شوه.

د ودود پلار داش تود او پر ږوډۍ پخولو یې پیل کړ.

په داش کې به یواځې د ودود پلار، بنځې او ودود کار کوه.

الته به یې یواځې د خلکو او په نانوايي کې به یې د پلور له پاره ږوډۍ پخوي.

کلونه تېر شوو.

ودود بنوونځی پرېښود.

په داش کې به یې کار کوه.

د ودو پلار وفات شوی مگر ودود اوس هم ژوندی او ډېر سپین گیری شوی دی.

سور تنور

هغه په داش کې کار نه کوی، مگر زامن او لمسیان یې په کې کار
کوي او حلاله روزي گټي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

سور تنور

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنيک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچېن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

سور تنور

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ينه) په کچه گری کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ
کرنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سيدو او عیدو - د کوشنيوالي خواره ملگري (پښتو ناول)

سور تنور

۶۰. د یوې میاشتي **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانې)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. ډارونکی سپلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو **توپیر** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **ځوان شهید** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوړې** او **ترڅي** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارس کلنه فلسطینی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرې زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

سور تنور

۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانی
۸۶. Architecture of Buddhist temple in Kabul city
۸۷. بنکلي هوسی (پینتو کیسه)
۸۸. خره بیزو (پینتو کیسه)
۸۹. سور تنور (پینتو ناول)

سور تنور

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. لیونی لبوه
۴. سپین کارغه
۵. بندی مرغه
۶. بی وخته باران
۷. د ژوند پای

سور تنور

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Hot oven

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: June - July /2027

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**